

❷ שלוש מצוות נצטו ישראל בבנייתם לארץ

המשכן נבחר בשילה לא היה מלך, והיינו מושום שלא היה בזה הסכמת העם:

5. ספר המצוות לרמב"ם מצות עשה קעג

והמצוות הנקע"ג היא שצונו לנו מלך מישראל יקוץ כל אומתינו ויניגנו. והוא אמרו ית' (שם ז') שום תשים עלי' מלך.

6. אסתר פרק ב פסוק ה - 1

איש יהודיה היה בשושן הבירה ושמו מרדכי בן יאיר בן שמאי גו' קיש איש יומיין: אשר קגלה מירוחלים עם הגלה אשר הקלה עמו יכננה מלך יהודיה אשר הגלה בובגדאנאץ מלך בבל:

7. אסתר פרק ב פסוק טז

ומלך אסתר אל פולק אפשרוש אל בית מלכותו בחרש העשורי הוא ח'ט בטבת בשנת שבע למלכוות:

8. אסתר פרק ג פסוק ז

בח'ט הראשון הוא ח'ט ניסן בשנת שיטים עשרה למולך אפשרוш הפיל פור הוא בג'ר לפני קמן מיום ליום ומחד' לח'ט שניים עשר הוא ח'ט אדר:

ההיסטוריה

- 1948 - לידת אברהם אבינו
- 2048 - לידת יצחק
- ○ 400 שנה - "עובדום ועינם אותם"
- 2448 - יציאת מצרים ומן תורה
- ○ 40 במדבר + 14 כיבוש וחלוקת
- 2502 - ירושת הארץ

- 2882 - המלכת שאול
- 2884 - המלכת דוד
- 2924 - מות דוד והמלכת שלמה
- 2928 - תחילת בנין מקדש שלמה
- 2935 - חנוכת מקדש שלמה (מלכים א' ו' ל"ח - 7)
שנות בניין)

- מלכי בבל ופרס-
- נבוכדןאץ (45) 3319
- אויל מרודך (23)
- בלשאצר, דריש
- 3390 - מלכות כורש
- 3393 - מלכות אחשוחוש (14 שנה, עד - 3406)
- 3406 - דריש השני
- 3408 - תחילת בנין ביתinci
- 3412 - נשלם מקדש שני (עדרא ו', ט"ו)

1. תלמוד בבלי מסכת סנהדרין דף ב עמוד ב

תניא, רבבי יוסי אומר: שלש מצוות נצטו ישראל בבנייתם לארץ: להעמיד להם מלך, ולהכricht דרכו של מלך, ולבנות להם בית הבירה, ואין יודע איזה מהן תחילה, כשהוא אומר כי יד על כסיה מלכמת לה' בעמלק, והוא אומר: להעמיד להם מלך תחילת, ואין כסא אלא מלך, שנאמר וישב שלמה על כסא ה' למלך. ועודין אין יודע אם לבנות להם בית הבירה תחילת, או להכricht דרכו של מלך תחילת, כשהוא אומר והנich לבם מכל אויביכם וגוי' והוא אומר אשר יבחר ה' וגוי' - הוא אומר: להכricht דרכו של מלך המיקום אשר יבחר ה' וגוי' תחילת.

2. רמב"ם הלכות מלכים פרק א הלכה א - ב

הלכה א- שלש מצוות נצטו ישראל בשעת בנייתם לארץ, למנות להם מלך שנאמר שום תשים עלי' מלך, ולהכrichtו של מלך שנאמר תמחה את זכר עמלק, ולבנות בית הבירה שנאמר לשכנו תדרשו ובאת שמה.

הלכה ב- מיוני מלך קודם למלחמה עמלק, שנאמר אותה שלח ה' למשחר מלך עתה לך והכיתה את עמלק, והכricht דרכו של מלך קודמת לבניין הבית, שנאמר ויהי כי ישב המלך בביתו וה' הניח לו מסביב מכל אויביו ויאמר המלך אל נתן הנביא אנכי ישב בבית ארדים וגוי', מאחר שהקמת מלך מצוה למה לא רצה הקדוש ברוך הוא בשאלו מלך ממש Maul, לפי ששאלו בתרעומת, ולא שאלו לקים המצוה אלא מפני שקצו בשימוש הנביא, שנאמר כי לא אוטר מסוס כי אותו מסוס וגוי'.

3. דברים (פרשת שופטים) פרק ז פסוק יז - טו

כפי תבואר אל הארץ אשר ה' א-להיך נטן לך וירושתתך ושבתתך ביה ואמרתך אשיקמה עלי מלך בכל הגוים אשר סבבתי: שום קשיים עלי' מלך אשר יבחר ה' א-להיך בז' מקרוב-Aprich תשים עלי' מלך לא תוכל לחתת עלי' איש נכרי אשר לא אחיך הוא:

4. העמק דבר דברים (פרשת שופטים) פרק זי פסוק יז

אמורת וגוי'. און הפו' אמיירה כמשמעותה, אלא כלשון אמרתת אוכלה בשור וכדומה. אכן לפי לשון זה הי' במשמעותה זאת מצוה במוחלט למנות מלך אלא רשות כמו אמרתת אוכלה בשור וגוי', יודיע בדברי חז"ל לדמותה למנות מלך, וא"ב למאי בתיב ואמרתת וגוי', נוראה דמשום דהנחתת המדינה משתנה אם מתנהגה עפ"י דעת מלוכה או עפ"י דעת העם ונבחריהם, ויש מדינה שאינה יכולה לסביר דעת מלוכה, ויש מדינה שבלא מלך הרי היא בספינה בלי קברנית, ודברזה אי אפשר לעשות עפ"י הכרח מצות עשה, שהרי בענין השיקם להנחתת הכלל נוגע לסכנות נפשות שדווחה מצות עשה, מש"ה לא אפשר לצות בהחלה למנות מלך כל זמן שלא עלה בהסתמכת העם לסביר על מלך, עפ"י שראים מדינות אשר סבירותיהם מתנהגים בסדר יותר נכון, או אך מצות עשה לסנהדרין למנות מלך, מש"ה בתיב ואמרתת וגוי' שהוא העם מבקרים בר, אך שום תשים וגוי' ...

אלא ע"ב מצוה הוא, ומ"מ אין סנהדרין מצוין עד שייאמרו העם שרוצים בהנחתת מלך, מש"ה כל מושך שלש מאות שנה שהיה